

Jaké je potřebné vybavení psa a jeho psovoda? Liší se to v úrovních pokroku (začátečníci, pokročilí)?

Tuto otázku bych ještě doplnil o poznatek, že velmi důležité jsou také psovodovy znalosti, které je potřeba si doplňovat. Vybavení i znalosti se budou lišit podle toho, jestli jdete trénovat na plochy, anebo na sutiny. Pojdme se tomu tedy podívat na zoubek.

Plochy

Pokud člověk začíná s plochami, vystačí si s jednoduchým vybavením pro sebe i pro psa: Pevná obuv, dlouhé kalhoty, bunda s dlouhým rukávem (v lese se nacházejí i křoviny), pro výcvik v noci je pak nezbytná svítilna pro psovoda i psa. U psů se navíc často využívá rolnička nebo zvoneček (slyšíme ho tak i v nepřehledném terénu).

Vybava pro pokročilé je v základu stejná jako u začátečníků, ale je rozšířena o přilbu (tu často oceníte v hustých houštinách), rukavice, ruční radiostanici (vysílačka) – nemusí být ve výbavě, ale je potřeba s ní umět pracovat. Stačí alespoň základy používání radiostanice: Zapnutí/vypnutí, přepínání kanálů a základní povědomost, jak do vysílačky mluvit, jak přijímat a vysílat zprávy. Dále se hodí také buzola a obecně je nutno si osvojit práci s mapovými podklady a orientaci v terénu. V dnešní moderní době se využívá také GPS (pro psovoda i pro psa). Na akce s sebou беру také batoh nebo alespoň ledvinku, kde mám jednoduchou lékárničku, vodu pro sebe a psa, energetickou pastu pro psa, proteinovou tyčinku, no a samozřejmě nabitý mobilní telefon. Pátrací akce v terénu mohou být časově velmi náročné, proto je potřeba s tím počítat a být na ně připraven.

Sutina

Na sutině je vybavení pro začátečníky důležitější než u ploch, protože zde hrozí větší riziko úrazu jak psovoda, tak psa. Proto je třeba s tímto faktem již dopředu počítat. Při vstupu na sutinu je nutné

dodržovat zásady bezpečnosti. Z vybavení je naprosto nepostradatelná pevná kotníková obuv, pevné dlouhé kalhoty, bunda nebo blůza z pevného materiálu, pracovní rukavice a přilba. Pro práci v noci se rovněž nosí čelová svítilna, popřípadě ruční svítilna. Pro psa je bezpečnější, aby se po sutině pohyboval bez obojku či postroje. Já preferuji, aby na sobě neměl nic. Sutina totiž může obsahovat všemožné nástrahy ve formě drátů, želez a dalších věcí, za které by se mohl pes v obojku zachytit. A my přece za každou cenu chceme předejít případnému zranění našeho čtyřnohého parťáka. Někomu mohou přijít na mysl botičky pro psa. Za mě ano, mohou pomoci předejít jeho zranění, především tlapek, ovšem doporučuji jejich užívání jen v omezených případech. Myslím si, že pes bez botiček má v chůzi větší jistotu a může v případě potřeby použít i drápy, což by mu botičky neumožnily.

Vybavení pro pokročilé týmy na sutině se liší v dovybavení prostředky obsaženými v souvisejících předpisech. Rozlišuje se na povinné a doporučené, jako je například vybavení pro několika-denní nasazení (stan, spacák, karimatka, jídelní nádobí...) a s tím související strava pro psa na minimálně 10 dní, u člověka je nadále zapotřebí doplnit si předepsaná očkování. V roce 2005 vydalo ministerstvo vnitra – GŘ HZS ČR – Metodiku sutinového vyhledávání s využitím záchrannářských psů, která je dostupná na internetu.

Pokud se vyhledávání osob chcete věnovat na profi úrovni, musíte projít takzvaným atestem. Po splnění dalších podmínek se týmy (tedy psovod a pes) mohou stát součástí družstva pro mezinárodní operace, jež je součástí USAR odřadu, přičemž USAR je zkratka anglických slov **Urban Search and Rescue**, což v překladu znamená **vyhledávání a záchrana v obydlených oblastech**. Už samotný název a jeho překlad vystihují, k čemu je předurčen. Asi jeden z nejsledovanějších mezinárodních zásahů proběhl ve dnech 5.–11. srpna 2020, kdy český střední USAR oddíl, složený z 36 členů včetně pěti kynologů, lékaře a statika, zasahoval v libanonském Bejrútu.